

[Tinning]

og højesterets dom af 16. april 1985 om tilbagebetalingskrav efter bistandsloven?»

Begrundelse

I den nævnte meddelelses resumé skriver ministeren, at det følger af de to domme, at et tilbagebetalingskrav efter bistandslovens § 26, stk. 1-3, alene kan gøres gældende mod begge ægtefæller, såfremt de begge er gjort bekendt med tilbagebetalingskravet ved hjælpens udbetaling, jfr. § 26, stk. 2.

Men det anførte følger ikke af de to domme. Det er helt enkelt lodret usandt.

Svar (24/7 85):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Højesteret har i sin dom af 16. april 1985 stadfæstet vestre landsrets dom af 12. august 1983 om ægtefællers hæftelse for tilbagebetalingspligtig kontanthjælp.

I dommen tiltræder højesteret, at der ikke i bistandsloven er hjemmel til at gøre tilbagebetalingskravet mod den ene ægtefælle gældende over for den anden ægtefælle.

Med henblik på at få klarlagt de generelle juridiske konsekvenser af dommen tog socialministeriet kontakt med kammeradvokaten, der procederede sagen i højesteret.

Kammeradvokaten erklærede sig enig med socialministeriet i, at det på baggrund af parternes procedure for højesteret kan udledes af dommen, at et tilbagebetalingskrav efter bistandslovens § 26, stk. 1, nr. 1-3, alene kan gøres gældende mod begge ægtefæller, såfremt de begge af socialforvaltningen er blevet gjort bekendt med tilbagebetalingskravet ved hjælpens udbetaling, jfr. bistandslovens § 26, stk. 2.

Socialministeriet udsendte herefter en orientering om dommen i serien Sociale Meddelelser under løbenr. 0-25-85. I meddelelsen er det samtidig tilkendegivet, hvad der efter socialministeriets opfattelse – efter drøftelse med kammeradvokaten – kan udledes af højesterets dom.

På denne baggrund finder socialministeriet ikke grundlag for at korrigere den udsendte sociale meddelelse.

Spm. nr. S 1443

Til *undervisningsministeren* (12/7 85) af:

Stinus (RV):

»Vil ministeren overveje en indgriben over for Dansk Sprognævns planlagte og i pressen meget omtalte udgivelse af en ny retskrivningsordbog med henblik på at hindre den totale forvirring med hensyn til dansk retskrivning, der på forhånd synes at skulle blive det væsentligste resultat af den planlagte retskrivningsreform?»

Begrundelse

Det fremgår af oplysninger i pressen, at der af Dansk Sprognævn planlægges en ny og i visse henseender radikalt ændret udgave af retskrivningsordbogen. Der tales direkte om en retskrivningsreform. De oplysninger, som gennem pressen er fremkommet om denne »reform«, må give anledning til den allerstørste betænkelighed – ikke mindst på grund af de forlydender, som har været fremme om valgfrihed med hensyn til stavning af en række ord. At indføre flere dobbeltformer i sproget end de allerede tilladte vil hverken lette stavningen eller læsningen af det skrevne ord – tværtimod.

Den tilsyneladende planlagte fordanskning af lidt vanskeligere ord af udenlandsk oprindelse vil næppe være til glæde for mange, idet den valgte nye stavemåde af gode grunde ikke vil kunne opfattes som den eneste rigtige af alle de »dårlige stavere«, som man åbenbart først og fremmest ønsker at tage hensyn til. Fejlmulighederne, når det drejer sig om at stave, vil blive flere, og tilegnelse gennem læsning af det skrevne sprog vil blive vanskeligere.

Der har ikke i det, som hidtil er fremført af Dansk Sprognævn, været fremført et eneste godt, sagligt argument for denne »reform«, mens adskillige sagkyndige og brugere af sproget har taget stærkt afstand fra planerne.

Svar (18/7 85):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Dansk Sprognævn hører under kulturministeriet, og det er mig bekendt, at kulturministeriet nu har bedt sprognævnet om en redegørelse for de påtænkte ændringer af retskrivningen. Kulturministeriet har over for sprognævnet givet udtryk for, at sagen må